

Διατακτικό

Το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη σε αυτό απαλλαγή από τον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) δεν τυγχάνει εφαρμογής στην περίπτωση των παροχών υπηρεσιών από υποκείμενο στον φόρο, οι οποίες περιλαμβάνουν την παροχή ασφαλιστικού προϊόντος σε ασφαλιστική εταιρία και, επικουρικώς, την τοποθέτηση του προϊόντος για λογαριασμό της συγκεκριμένης εταιρίας, καθώς και τη διαχείριση των συναπτομένων ασφαλιστικών συμβάσεων, σε περίπτωση κατά την οποία το αιτούν δικαστήριο χαρακτηρίσει τις παροχές υπηρεσιών αυτές ως ενιαία παροχή όσον αφορά τον ΦΠΑ.

(¹) EE C 87 της 16.3.2020.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) στις
11 Φεβρουαρίου 2021 — NSV, NM κατά BT**

(Υπόθεση C-87/21)

(2021/C 206/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: NSV, NM

Εφεσίβλητη: BT

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 1, παράγραφος 2, το άρθρο 5 [και] το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ (¹) την έννοια ότι δεν εξαιρείται από τον έλεγχο ρήτρα συναλλαγματικού κινδύνου η οποία ενσωματώνει σε σύμβαση εξ επαχθούς αιτίας, στηριζόμενη σε σχέσεις ισχύος, αρχή που απηχεί κανόνα ενδοτικού δικαίου, έχοντα εφαρμογή σε σύμβαση εκ χαριστικής αιτίας, ο οποίος σκοπεί στην ίση μεταχείριση των συμβαλλομένων μερών και ο οποίος δεν αποτέλεσε αντικείμενο εκτίμησης εκ μέρους του νομοθέτη προκειμένου να επιτευχθεί εύλογη εξισορρόπηση μεταξύ των συμφερόντων του επαγγελματία και των συμφερόντων του καταναλωτή, σε περίπτωση που η ενσωμάτωση αυτή πραγματοποιήθηκε από τον επαγγελματία χωρίς την παροχή στον καταναλωτή, κατά το προσυμβατικό στάδιο, ενημέρωσης, συμβουλών και προειδοποιήσεων σχετικά με τις ιδιαιτερότητες του τραπεζικού προϊόντος όσον αφορά τα χαρακτηριστικά του νομίσματος του δανείου, ούτως ώστε να δύναται ο καταναλωτής να κατανοήσει τις οικονομικές συνέπειες της δέσμευσης που ανέλαβε;
- 2) Έχει η οδηγία 93/13/ΕΟΚ την έννοια ότι η εξαίρεση δεν δικαιολογείται όταν υφίστανται στοιχεία βάσει των οποίων μπορεί να θεωρηθεί ότι ο επαγγελματίας ενσωμάτωσε τη ρήτρα κακόπιστα, γνωρίζοντας ότι η εφαρμογή της αρχής που απηχεί κανόνα ενδοτικού δικαίου είναι ικανή να προκαλέσει σημαντική ανισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των συμβαλλομένων μερών εις βάρος του καταναλωτή;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις
3 Μαρτίου 2021 — BE κατά Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság**

(Υπόθεση C-132/21)

(2021/C 206/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: BE

Καθή: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθή: Budapesti Elektromos Művek Zrt.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 77, παράγραφος 1, και 79, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679 ⁽¹⁾ την έννοια ότι η διοικητική προσφυγή που προβλέπεται στο άρθρο 77 συνιστά μέσο άσκησης δημόσιων δικαιωμάτων, ενώ η δικαστική προσφυγή που προβλέπεται στο άρθρο 79 αποτελεί μέσο για την άσκηση ιδιωτικών δικαιωμάτων; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, πρέπει εξ αυτού να συναχθεί ότι η εποπτική αρχή, στην οποία εναπόκειται να αποφανθεί επί των διοικητικών προσφυγών, έχει κατά προτεραιότητα αρμοδιότητα να διαπιστώσει την ύπαρξη παράβασης;
- 2) Όταν το υποκείμενο των δεδομένων –το οποίο θεωρεί ότι η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορά συνιστά παράβαση του κανονισμού 2016/679– ασκεί συγχρόνως το δικαίωμά του να υποβάλει καταγγελία δυνάμει του άρθρου 77, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, και το δικαίωμά του άσκησης δικαστικής προσφυγής δυνάμει του άρθρου 79, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, πρέπει να θεωρηθεί ότι ερμηνεία σύμφωνη με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων συνεπάγεται:
 - α) ότι η εποπτική αρχή και το δικαστήριο υποχρεούνται να εξετάσουν την ύπαρξη παράβασης κατά τρόπο ανεξάρτητο, επομένως, δύνανται να καταλήξουν σε διαφορετικά αποτελέσματα· είτε
 - β) ότι η απόφαση της εποπτικής αρχής έχει προτεραιότητα όσον αφορά την εκτίμηση της διάπραξης παράβασης, λαμβανομένων υπόψη των εξουσιών που προβλέπονται στο άρθρο 51, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679 και των εξουσιών που παρέχει το άρθρο 58, παράγραφος 2, στοιχεία β' και δ', του ίδιου κανονισμού;
- 3) Έχει η ανεξαρτησία της εποπτικής αρχής, την οποία κατοχυρώνουν τα άρθρα 51, παράγραφος 1, και 52, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679, την έννοια ότι η αρχή αυτή, όταν εξετάζει και αποφαιίνεται επί της καταγγελίας του άρθρου 77, είναι ανεξάρτητη από την τελεσίδικη απόφαση του αρμόδιου βάσει του άρθρου 79 δικαστηρίου, με αποτέλεσμα να μπορεί ακόμη και να εκδώσει διαφορετική απόφαση σχετικά με την ίδια εικαζόμενη παράβαση;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Εφετείο Αθηνών (Ελλάδα) την 3^η Μαρτίου 2021 — VP, CX, RG, TR, κ.λπ.

κατά Ελληνικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-133/21)

(2021/C 206/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Εφετείο Αθηνών

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: VP, CX, RG, TR, κ.λπ.

Εφεσίβλητο: Ελληνικό Δημόσιο